

Dalmát képeslapok

6. rész – Genius loci...



Trogir: itt emberek laknak!



A Cetina folyó kanyonja



Lozisce, egy halódó hegyi falu



A tenger gyümölcsei



A TENGER

Van-e e helynek szelleme?

A dalmát városok *óvárosainak* bizonyára van, de a néhány napra ide érkező turistát ez csak futólag érdekli. Ritka kivétel ezek közül Trogir (Trau) városa, a szigetbe zárt Dalmácia. Világörökség, amely vonzza a látogatókat.

A turista számára Dalmácia: *a TENGER*. Hűsítő vize kora reggeltől késő estig, kora nyártól kora őszig élvezhető. Komphajók; kis, turistákat utaztató hajók, luxusjachtok; pazar úszó városok: ez is a mai Dalmácia.

Épületei még ma is őrzik a másfél ezer éve nem létező Római Birodalom emlékét. Diocletianus palotája (Split) ma is él: laknak benne; intézmények, hivatalok, bazárok, éttermek foglalják el a császár egykori pihenőhelyét.

Lehet bérelni kerékpárt, robotgót, autót, ezekkel bejárni egy-egy kevésbé (sőt egyáltalán nem) divatos vidék sajátos hangulatú kisvárosait, felfedezni az ott élő *embereket*, bepillantani életükbe, szokásaikba.

El lehet menni „*egzotikus*” *helyekre*, egészsznapos kanyontúrára, vadvízi evezésre, búvárkodásra.

Ki lehet próbálni a *speciális* halételeket (polipot nyersen, apró halakat savanyított hagymában; füstölt halat, makrélát roston sütve; kagylót héjával, rákot stb.) érdemes bemenni egy-egy éjszakára valamelyik kisváros mozgalmas főutcájára, megnézni, mivel várják a szórakozni vágyókat.

De ha valaki csupán arra vágyik, hogy kiszakadjon a hétköznapi egyhangúságból, az is megtalálhatja a *kikapcsolódás* eszközeit.

Van-e Dalmáciának szelleme? Bizonyára van; de ez mindenkinek annyit jelent, amennyit észrevesz és megtalál belőle.

A képeslapok szövegét írta, és a képeket szerkesztette: **Kutas Ferenc**